

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ
Βουλευτής Ν. Ηρακλείου - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής
κ. Ευάγγελο Λιβιεράτο

ΕΡΩΤΗΣΗ
Του Βουλευτή Ηρακλείου Λευτέρη Αυγενάκη

Αθήνα, 14-02-2013

ΘΕΜΑ: Σύμφωνα με έκθεση της WWF Ελλάς καταγράφεται μείωση των φυσικών εκτάσεων προς όφελος της επέκτασης της γεωργικής γης, των υποδομών και των οικισμών την εικοσαετία 1987-2007

Σύμφωνα με έκθεση της WWF Ελλάς την εικοσαετία 1987-2007, η χώρα μας απώλεσε περισσότερα από έξι εκατομμύρια στρέμματα φυσικών εκτάσεων, έναντι μιας αντίστοιχης αύξησης των γεωργικών και δευτερευόντως των λοιπών, κυρίως αστικών, καλύψεων.

Η συνεχής και άναρχη μείωση των φυσικών εκτάσεων, προς όφελος της επέκτασης της γεωργικής γης, των υποδομών και των οικισμών, κρύβει δυσάρεστες συνέπειες και αποτελεί τη συνισταμένη πολλών αντικρουόμενων παραγόντων. Σίγουρα όμως χαρακτηρίζεται από την απόλυτη έλλειψη τεκμηριωμένου και μακροχρόνιου εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού.

Χαρακτηριστικά, κατά την εικοσαετία 1987 – 2007, υπήρξαν σε απόλυτα νούμερα μεταβολές στις καλύψεις γης. Όσον αφορά στα δάση μειώθηκαν συνολικά κατά 1.311.382 στρέμματα, οι εκτάσεις θαμνώδους και χαμηλής βλάστησης μειώθηκαν συνολικά κατά 4.886.431 στρέμματα, οι γεωργικές εκτάσεις αυξήθηκαν κατά 5.736.939 στρέμματα και οι λοιπές καλύψεις (δόμηση, έργα υποδομής κλπ): αυξήθηκαν κατά 333.675 στρέμματα.

Τα απόλυτα νούμερα των αλλαγών όμως δεν διηγούνται τη συνολική ιστορία, καθώς εξίσου σημαντική με τις αλλαγές στην έκταση είναι και η μετατόπιση των καλύψεων γης ανάμεσα σε διαφορετικές περιοχές. Ενδεικτική είναι η αντίφαση που προκύπτει, εξετάζοντας τις γεωργικές εκτάσεις στα γεωγραφικά διαμερίσματα Ιονίων Νήσων και Πελοποννήσου. Στα Ιόνια Νησιά, σχεδόν 289.000 στρέμματα φυσικής γης (12,6% της συνολικής έκτασης) μετατράπηκαν σε γεωργική.

Από την άλλη μεριά, φαίνεται ότι εγκαταλείπεται η αγροτική παραγωγή στα ορεινά της χώρας, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την Πελοπόννησο, όπου 1.390.000 στρέμματα γεωργικής γης μετατράπηκαν διαχρονικά σε άλλες καλύψεις. Όλες αυτές οι αλλαγές αποτελούν διαφορετικές ψηφίδες μιας εικόνας εντατικοποίησης της χρήσης του χώρου και σταδιακής ομογενοποίησης της φυσιογνωμίας του.

Οι πλέον θιγόμενες φυσικές εκτάσεις είναι οι περιοχές χαμηλής βλάστησης, οι οποίες, κατά κύριο λόγο, απορροφούν τις πιέσεις επέκτασης της γεωργικής γης, των οικισμών και των υποδομών.

Επιπλέον, οι πιέσεις για μετατροπή των καλύψεων (και κατά συνήθη συνέπεια των χρήσεων) της γης, δεν εκδηλώνονται πάντα στιγμαία, αλλά είναι, συχνά, απόρροια πολλών διαδοχικών βημάτων. Η απευθείας μετατροπή π.χ. ενός δάσους σε τεχνητή επιφάνεια είναι σπάνια και συνοδεύεται από πολλές νομικές περιπλοκές. Η σταδιακή αλλαγή ενός δάσους όμως μέσω επαναλαμβανόμενων πυρκαγιών και η μετέπειτα κατάληψή της από τεχνητές καλύψεις είναι μία συνήθης πρακτική.

Η εφαρμογή της νομοθεσίας για τον χώρο χωλαίνει σε έντονο βαθμό ενώ ο οποιοσδήποτε σχεδιασμός πάσχει από έλλειψη μακροχρόνιας προοπτικής και συνοχής.

Κατόπιν των ανωτέρω,

ΕΡΩΤΑΤΑΙ Ο ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

1. Υπάρχει σχεδιασμός για αποτροπή της περαιτέρω μείωσης των φυσικών εκτάσεων αλλά και την ανάπτυξη του φυσικού κεφαλαίου που έχει χαθεί;
2. Σε ποιες ενέργειες προτίθεστε να για τον περιορισμό και την αποτροπή των δυσμενών συνεπειών που θα επηρεάσουν τόσο το φυσικό περιβάλλον όσο και την οικονομική δραστηριότητα και ανάπτυξη του τουρισμού αλλά και του πρωτογενούς τομέα σε όλη την επικράτεια;

Ο ερωτών Βουλευτής

**Λευτέρης Κ. Αυγενάκης
Βουλευτής ΝΔ Ηρακλείου**